

at fortære. I Almindelighed vil dette ogsaa vise sig hos Private, thi Ødelanden er dog en Undtagelse i det selskabelige Liv. Med Hensyn til de større Kredse, med Hensyn til Byerne, er det endnu mere Tilfældet, at de i Almindelighed, eller man kunde næsten sige altid, leve efter deres Evne. Nu have vi f. Ex. hørt tale Meget om, at Consumtionen af Hvedebrød er tiltagen meget heri Kjøbenhavn i de sidste 10 Aar. Men, mine Herrer! Consumtionen af Hvedebrød er slet ikke tiltagen mere i Kjøbenhavn, end den er tiltagen i Landets Kjøbstæder i det Hele. Medens der i Kjøbenhavn af formalet Hvede i Aaret 1839 blev forbrugt 450,000 Lpd. og i 1848 750,000 Lpd., og det har man fundet at være et meget stort Fremskridt, blev der i det samme Aar, i Aaret 1839, kun i Kjøbstæderne forbrugt 210,000 Lpd. Hvede, og i Aaret 1848 500,000 Lpd.; der er altsaa et større Forbrug efter 10 Aars Forløb af 300,000 Lpd., saavel i Kjøbenhavn som i Kjøbstæderne, og det viser forholdsviis en ligesaa stor Fremskriden i Velstand i Kjøbstæderne som i Kjøbenhavn. Jeg veed ret godt, at de ville indvende, at Landboerne ogsaa have kjøbt mere Hvedebrød i Kjøbstæderne; nu vel, dersom dette Factum stod isoleret, saa skulde jeg lade deres Indvending gjælde noget mere; men De skulle see, hvorledes dette Factum combinerer sig med andre, naar man tager Hensyn til Forbrugsartikler, i hvis Consumtion Velhavensheden affpejler sig. Efter Tabelværket blev i Gjennemsnit af Aarene 1838 og 1839 i Kjøbstæderne fortæret af Kjød 77 $\frac{1}{2}$ Pd. pr. Individ; naar vi tage Forbruget i Aarene 1847 og 1848, saa er Kjødfortæringen pr. Individ i Kjøbstæderne over 92 Pd. (En Stemme: Ja, før Krigen!). Jeg maa bede om at tilbageholde disse Anmærkninger indtil jeg har endt, thi ellers forstyrres jeg i min hele Argumentation, og derved opholdes Forhandlingerne; disse Smaademærkninger beder jeg derfor at opsætte til jeg er færdig. I Kjøbstæderne blev der i Aarene 1838 og 1839 fortæ-

ret af Smør 25 $\frac{1}{2}$ Pd. pr. Individ, i Gjennemsnit af de to sidste Aar, 1847 og 1848, 38 $\frac{3}{4}$ Pd. pr. Individ; det er Kjendsgjerninger, mine Herrer! med Hensyn til Fortæringen. Og ville De have flere, ville De vide, hvorledes det for 10 Aar forholdt sig med Kjøbstadsformuen, med de Gjenstande, som Kjøbstæderne eie? For 10 Aar siden, i 1838, eiede alle Provindsstæderne i Danmark 1346 Skibe, som vare af 17,435 Commercialsters Drægtighed, og i Aaret 1848 eiede Kjøbstæderne i Danmark 1719 Skibe af 28,344 Commercialsters Drægtighed. Ville De vide Kjøbstadsbygningernes Assurance-Værdi i Aaret 1838, saa var den lidt over 29 Millioner, i Aaret 1848 derimod lidt over 41 Millioner. Det er Fremskridt i Kjøbstædernes Tilstand, og vil man påaastaae, at Udvalget har feilet i sin Anskuelse om Kjøbstædernes Tilstand, saa maa jeg bede Dem anføre Data eller modbevise disse Datas Rigtighed; og jeg tillader mig at bemærke, at denne almindelige Tale om aftagende Velstand, og at man dog skal tage Hensyn til Smaaborgere, ikke, i det mindste ikke hos mig, kan finde nogen Indgang, saalange saadanne Data staae uimodsagte. Derimod, ville De sammenligne disse Data med dem, som finde Sted i Hovedstaden, saa ville De finde, at Kjøbstæderne fra 1838 til 1848 forholdsviis have gjort større Fremskridt i flere Ting, hvori Velhavensheden udtaler sig, end Hovedstaden; men jeg er derfor langt fra at formene, at Hovedstadens Bidrag i Forhold til Kjøbstædernes burde nedsettes; jeg troer tværtimod, at Kjøbenhavn ogsaa kan bære sin Krigsstat af 82,000 Rbd. uden Besvær, naar man blot ophæver Maximum og saaledes faaer et større Antal Portioner eller af de Enkeltes Ansættelser.

Rettelser.

Nr 202 Sp. 3219 L. 26 og 27 „kunde paa en Maade“
 læs: „kun paa een Maade.“